

לשמר את הוואקום: אחרי שסינוואר מת, ישראל צריכה לעבור לשלב המכריע הבא

19.10.2024 | גנדלמן | written by אופיר

חיסולו של מנהיג חמאס **יחיא סינוואר**, שנעשה באקראי שלשום ע"י כוח חי"ר ושריון ברפיח, הוא הרגע לו ציפינו כולנו מאז ה-7.10. מותו, מבלי שאף חייל צה"ל נשרט במהלך הפעולה, מהווה עשיית צדק היסטורי עם קורבנותיו, משפחותיהם ועם ישראל כולו.

מותו של סינוואר כשהוא ישוב על כורסה, מזכיר לכל ערבי את תמונת הניצחון שלו מסוף מבצע "שומר חומות", אז ישב מתריס, רגל על רגל ומחייך, על כורסה ברחוב, מתגרה בישראל על שלא הצליחה לחסלו במהלך המבצע.

מותו המתועד היטב מהווה תמונת ניצחון ישראלית בפני עצמה, המתכתבת היטב עם התודעה העזתית והערבית כולה, ומחזקת את התובנה באזור כולו כי סינוואר, לא רק שהמיט על רצועת עזה הרס חסר תקדים, אלא גם חיסל בסופו של דבר את ארגון הטרור עליו השתלט לאחר שחרורו מהכלא הישראלי.

אם כן, מה צפוי כעת? אופרטיבית, חמאס נמצאת כעת במצב הקשה ביותר בתולדותיה. גדודיה הובסו והתמוטטו, כמעט כל מנהיגיה חוסלו והאדם שעיצב אותה בדמותו בשנים האחרונות איננו, ואין לו תחליף.

כמו **נסראללה** בראשות חיזבאללה, סינוואר הפך לגורם המרכזי בארגונו אשר על פיו יישק דבר. עם חיסולו, נוצר בחמאס ריק ועל ישראל לוודא כי הוא יועמק ולא יתמלא לעולם. על כן, אין להשאיר בחיים אף אחד מחברי הנהגת חמאס.

ברגע שכל חברי ההנהגה המדינית והצבאית של חמאס לא יהיו עוד בין החיים, ומשום ששכבת מפקדי הביניים, הפלוגות, הגדודים והחטיבות, חוסלה גם היא, לא יהיה לחמאס עוד שלד שיאפשר לה לתפקד כארגון צבאי, אזרחי ופוליטי. גם אם יהיו עוד גורמי חמאס מקומיים שירו רקטות על ישראל או ישתלטו על בתי ספר ברצועה כדי להפוך אותם למרכזי פיקוד ושליטה, הרי שבפועל חמאס תחוסל.

זו צריכה להיות האסטרטגיה הישראלית כרגע. אין להסתפק בחיסולו של סינוואר, אלא לשאוף לחיסולה של חמאס כרעיון, כתנועה וכארגון טרור. תבוסתה הצבאית של חמאס והנכבה שהיא המיטה על רצועת עזה, בעיקר לאחר חיסולו של סינוואר, מבהירה לכל עזתי מה מחיר הטרור נגד ישראל. לראשונה זה שנים רבות, יש הרתעה ישראלית.

ומה לגבי החטופים? הקריאה למחבלי חמאס המחזיקים בחטופים להיכנע ולשחרר את החטופים,

בתמורה לחייהם, היא הצעד הנכון. מהלך זה מפעיל לחץ פסיכולוגי כבד על החוטפים ועל משפחותיהם. לכל מחבלי חמאס שנותרו בחיים כבר ברור לחלוטין שחמאס לעולם לא תנצח במלחמה הזו, מה גם ששאלת עצם הישרדותה עומדת על הפרק.

על כן, יש כעת סיכוי גדול מבעבר שיהיו ביניהם כאלה שיחשבו שהמשך לחימה והחזקה בחטופים, כשבאופק ישנה אפשרות להישארותם בחיים ואולי ליציאתם מרצועת עזה, הינו חסר תוחלת.

מה יקרה ברצועת עזה לאחר מות סינוואר? חמאס מתקרבת לתבוסה ואולי גם לקריסה מוחלטת. הניצחון הישראלי קרוב מאי פעם, אולם האם צפוי שינוי בתודעת הג'יהאד העזתית נגד ישראל ובשאיפה לחיסול ישראל?

זו אינה אפשרות סבירה. הזהות העזתית כולה, מאז 1948, מבוססת על הרעיון שהחיים ברצועה הם זמניים ושכל עזתי ישוב בסופו של דבר לכפרו שנהרס בשטח ישראל.

הפלסטינים אינם מצטיינים בביקורת עצמית גם לאחר האסונות שהמיטו שוב ושוב על עצמם, ועל כן לא סביר להניח שתקום עכשיו תנועה פוליטית חדשה, שתשנה את התפיסות הפלסטיניות הקיצוניות מהיסוד.

אלה בקהילה הבינ"ל שדוחפים להחזיר את הרשות הפלסטינית לרצועת עזה כגוף שירש את חמאס שלטונית "שוכחים" כי לא רק שהיא כשלה באופן מחפיר באכיפת שלטונה באיו"ש, אלא שהיא בעצמה מעודדת טרור נגדנו.

למעשה, אין אפשרויות למציאות נוחה ברצועת עזה גם לאחר מות סינוואר. גם אם הרצועה תשוקם בסופו של דבר בכספים זרים, הרי שלא סביר כלל שתקום בה ישות מתונה, שתדחה טרור ותשאף לדו-קיום עם ישראל. זהו איננו ה-DNA הפלסטיני.

על כן, נוכחות צבאית ישראלית משמעותית ומתמשכת ברצועת עזה, שתסכל באיבה כל התארגנות טרור, נראית כמחויבת המציאות. זו תהיה הערובה הטובה ביותר לשקט בגבול עזה. התפרסם במעריב, בתאריך 19.10.2024.